

Verslag excursie De Groene Jonker

Het is erg rustig op station Bussum-zuid als we om 8.00 uur met vijftien deelnemers, inclusief gids, naar natuurgebied De Groene Jonker vertrekken. De autorit is circa 50 minuten. Gaandeweg zien we het landschap ruimer en leger worden. De zon schijnt al flink, het is een dag in een heel warme, zeg maar hete periode, begin juli 2010.

Josée van Beek

Opmerkelijk genoeg heeft het relatief late tijdstip van aankomst tegen negenen geen enkele invloed op het aanbod van de moeras- en weidevogels in dit bijzondere gebied. In de felle zon op deze mooie zaterdagochtend 10 juli scharrelen talloze soorten gemoedelijk door het plas-drasgebied, waarvan grote delen in deze tijd droger staan dan tevoren. Er is een duidelijke wandelroute, waarvan geen mens mag afwijken! Onze gids vandaag, Bertus van de Brink, zegt: "Mensen die ervan afwijken om een vogel beter te kunnen fotograferen worden streng beboet! Boswachters waken zeer goed om zo dit unieke biotoop te beschermen." En dat is maar goed ook!

Waterral

Foto: Bert Roelofs

Meerkoetjes en Kemphanen: hun grote aantal is bijzonder. We hebben daarentegen één Kluut

gezien, een paar Wulpen; in een kort moment gelukkig ook een Waterral met jong. We genoten van het fraaie gezicht van overvliegende Lepelaars in de strakblauwe lucht. Ook de op de informatieborden al aangekondigde Purperreiger is gezien en natuurlijk de Blauwe Reiger (waarvan een exemplaar dood in een plasje, half in het riet). We zijn verrast door snel overvliegende Puttertjes! En de zwaluwen ontbraken ook niet, alle soorten, zijn gezien, behalve de Oeverzwaluw. Buitengewoon blij zijn we als we zo vlak voor ons de wonderschone Geoorde Futen en hun jongen zien, met die knalrode ogen en zo kenmerkende okergele veertjes daaromheen; ze waren niet te missen.

Grauwe Gans met enorme halsband, een niet alledaags gezicht

Foto: Bert Roelofs

Vogelwalhalla

Sommige delen van het gebied bieden zoveel vogels tegelijk, dat ik moest denken aan die oude educatieve schoolplaten waarop dieren stonden afgebeeld waarvan ik het gevoel kreeg dat ze gewoon maar bij elkaar waren gezet om van te leren. Nou, hier waren ze gewoon écht met elkaar aan het scharrelen. Waterhoen, Meerkoet met jongen van eerste en tweede leg, moeder Kuifeend met zes jongen, Krak-, Slob-, en Bergeenden, Nijlganzen, Kemphanen in gevarieerde zomerpracht en van diverse leeftijden, Visdiefjes, Zwarte Stern, Bosruiter,

Tureluur, Watersnip, Scholekster, Kievit, Aalscholver met de vleugels wijd, her en der een Witte kwikstaart, waarvan een exemplaar uitgeteld, op een oeverdijk met de snavel open...moeder, wat is het heet!
In het riet de Rietzanger, Kleine Karekiet, Rietgors. En helaas onzichtbaar, het Porseleinhoen die in het gebied voorkomt. Wel gehoord, maar nee, niet gezien.

Langzaam aan steeg de temperatuur tot - ik denk wel - 30 graden en tegen 12.00 uur hielden we het gebied voor gezien. Klaar om te vertrekken, gelukkig in een auto met airco!

Tip: dit is typisch een gebied om met een telescoop naartoe te gaan. Rustig neerzetten, eventueel een stoeltje mee en lekker op je gemak kijken.

De Groene Jonker behoort tot de zogenoemde , 'nieuwe natuur'. Het is een polder van ruim 100 ha, gelegen ten oosten van Zevenhoven. Het vormt de beoogde, zo belangrijke schakel tussen de Nieuwkoopse en Vinkeveense Plassen. Drie jaar geleden was het nog een landbouwgebied. In deze schatkamer aan biodiversiteit hebben veel bedreigde vogelsoorten hun plek hebben gevonden: de Lepelaar (die zich hier permanent heeft gevestigd), Geoorde Fuut, Roerdomp, Grutto en Kleinst Waterhoen. En met name voor de Waterral zorgt de combinatie van slik en riet door het fluctuerende waterpeil voor de perfecte biotoop.